Dosarul nr.5r-442/2025; 4-25087789-51-5r-19062025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

25 februarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Reprezentantului agentului constatator Sergiu POSTOLACHE
În lipsa:
Petiționarului Nicolae CIOBANU

examinând în şedinţa de judecată publică contestația depusă de **Nicolae CIOBANU** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 534163 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 03 iunie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mădălina Rusu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

constată:

1. **Nicolae CIOBANU** a înaintat contestaţie în instanța de judecată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 534163 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 03 iunie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mădălina Rusu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.
2. În motivarea contestaţiei a indicat că la data de 03.06.2025 agentul constatator ar fi stabilit precum că el ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.
3. Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sancțiune cu amendă semnificativă.
4. Nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.
5. Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare, nu a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nici o probă care ar confirma acest fapt, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere.
6. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții, a fost supus unui tratament umilitor și degradant, fapt care l-a afectat atât pe el cât și întreaga familie.
7. Invocă prevederile art.5, 9 Cod contravențional, menționând că legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului, or nimeni nu poate fi supus la torturi, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

8. În așa mod, a fost sancționat potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o. Temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit.a) alin.(1) art.441 Cod contravențional.
9. Cu referire la probatoriul acumulat, invocă prevederile art.374, 425 Cod contravențional, menționând că această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea la speță a prevederilor art.425 și 442 alin.(1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează că omisiunea enunțată de rând cu celelalte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.
10. Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art.443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia. Unul din elementele de bază ale procesului verbai este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale, iar agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.
11. De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională.
12. Omisiunile respective au afectat în mod esențiai modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne prezumția de nevinovăție, ceea ce potrivit art.445 alin.(2) Cod contravențional determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.
13. Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmind în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a procesului verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.
14. Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția sa.
15. Cu referire la aspecte de fond a indicat că potrivit deciziei de sancționare, el ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri, aceste concluzii fiind false și abuzive.
16. Nu există nici o probă, cel puțin care să fie prezentată, cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la el. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul infiuențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.
17. La decizia de sancționare nu a fost anexat nici un material probator care ar demonstra componența contravenției de la art.47[1] Cod contravențional.
18. Consideră că agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie elemente constitutive ale contravenției.

19. Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.
20. Referindu-se la prevederile art.440, 458, 375, 460, 461 Cod contravențional, a menționat că agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.
21. În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.
22. Se constată că în speță prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.
23. Solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 03.06.2025 cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.
24. Reprezentantul agentului constatator, Sergiu Postolache, nu a susținut contestația înaintată și a solicitat respingerea acesteia. Susține procesul-verbal întocmit.
25. În ședința de judecată petiționarul, **Nicolae CIOBANU**, nu s-a prezentat, deși a fost citat legal, nu a comunicat motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea sau examinarea în lipsă.
26. În sensul neprezentării petiționarului, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, este obligatorie pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs. Instanțele trebuie așadar să facă tot posibilul în modul rezonabil pentru a cita părțile și urmează să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă. Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la eaminarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, însă petiționarul nu s-a prezentat în instanța de judecată. Astfel, considerând că procedura de citare legală a fost respectată, în conformitate cu prevederile art.455 alin.(2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus desfășurarea ședinței de judecată în lipsa participanților absenți. Mai mult ca atât, părțile, au obligația de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia pentru a-și proteja drepturile sale. Instanța reține pertinentă practica CEDO, care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra personal (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31).
27. Audiind reprezentantul agentului constatator, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa a ajuns la concluzia că contestaţia depusă de **Nicolae CIOBANU** la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare este întemeiată și urmează a fi admisă, din următoarele considerente:
28. Potrivit prevederilor art.448 alin.(1) şi alin.(2) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste*

decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8). (2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

29. Instanța de judecată notează faptul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la data de 03.06.2025, iar decizia de sancționare a fost emisă la aceeași dată. La data de 16.06.2025 persoana în privința căreia a fost pornită procedura contravențională, **Nicolae CIOBANU**, a depus contestație la procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare. Prin urmare, instanța atestă faptul că **Nicolae CIOBANU RI** a depus contestația în termenul stabilit de lege, iar în asemenea împrejurări prevederile art.448 alin.(1) Cod contravenţional fiind respectate pe deplin.
30. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.
31. Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.
32. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art.445 al codului respectiv.
33. Cu referire la circumstanțele de fapt relevante speței, instanța notează că agentul constatator a reținut că ,,**Nicolae CIOBANU** în perioada lunii septembrie 2024 urmare a implimentării de către organizația criminală ,,Șor,, a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în Federația Rusă a pretins pentru sine transferuri bănești în vederea determinării exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor,, prin ce ar fi comis contravenția prevăzută de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.
34. Prin decizia aceluiaşi agent constatator din data de 03.06.2025, expusă în partea rezolutivă a procesului-verbal, s-a dispus aplicarea sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.
35. Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).
36. Art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de*

probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

37. Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art.375 alin.(1) Cod contravențional, potrivit căruia, *persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod*.
38. Conform prevederilor art.10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*
39. Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.
40. Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*
41. În susținerea vinovăției contravenientului, **Nicolae CIOBANU**, în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:
    - procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr.MAI06 534163 din 03 iunie 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de **Nicolae CIOBANU** în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional (f.d.15);
    - Copia raportului Șefului al DIICSOP a INI, comisar principal Roman Cujba, prin care se sesizează INSP al IGP în vederea pornirii procesului contravențional (f.d.21);
    - Copia extrasului informații transfer (f.d.22);
    - Copia încheierii și mandatului Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr.2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516 (f.d.24-26).
42. Articolul 47[1] alin.(1) Cod contravențional, prevede răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune, acţiuni care se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale*.

43. În această ordine de idei și din interpretarea art.425 alin.(2) și 442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.
44. S-ar induce ideea că procesul verbal cu privire la contravenţie este şi act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, dar şi mijloc de probă care serveşte la constatarea vinovăţiei persoanei, ceea ce este inadmisibil.
45. Instanţa de judecată remarcă faptul că în ce priveşte procesul-verbal cu privire la contravenţie, este de înţeles că procesul-verbal cu privire la o anumită contravenţie nu poate servi prin sine probă a comiterii anume a aceleiaşi contravenţii.
46. Procesul-verbal propriu-zis nu poate fi considerat ca probă, deoarece acesta „încununează" eforturile de administrare şi apreciere a probelor. Chiar art.425 Cod contravenţional stabileşte că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenţie. În acest sens, în opinia instanţei, procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un mijloc prin care se identifică finalitatea procesului de administrare şi evaluare a probelor. Totodată, în calitate de probă poate fi prezentat un alt proces-verbal cu privire la o altă contravenţie.
47. Astfel, dacă o altă contravenţie comisă prin prisma actului final, procesul-verbal cu privire la contravenţie, confirmă o anumită împrejurare importantă pentru constatarea cauzei contravenţionale examinate, atunci acel proces-verbal cu privire la contravenţie ar putea servi drept probă a unui fapt deja constatat. În atare condiţii, instanţa de judecată nu va considera însuşi procesul verbal cu privire la contravenţie contestat, ca şi mijloc de probă în acelaşi proces, ci ca un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.
48. Revenind la cel de-al doilea aspect al esenţei hotărârii CtEDO precitate (susţinerea probatorie), instanţa menţionează că fapta de la art.47[1] Cod contravenţional este una gravă (cu caracter electoral şi social sensibil), deci trebuie dovedită temeinic, or nu ajunge o simplă afirmaţie a agentului constatator.
49. În acest sens este elocventă și jurisprudența CEDO în cauza Gurgurov vs Moldova (hotărîrea nr.7045/09 din 16.09.2009), unde Curtea a statuat, că autoritățile trebuie să depună întotdeauna eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuie să se bazeze pe concluzii pripite și nefondate pentru a înceta investigația sau să le pună la baza deciziei lor și să întreprindă toți pașii rezonabili și disponibili conform legii pentru a asigura probe cu privire la incident.
50. Astfel, instanţa de judecată consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] Cod contravenţional şi nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanţa trebuie să admită contestaţia şi să anuleze sancţiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil şi prezumţia de nevinovăţie.
51. Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui **Nicolae CIOBANU** de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscut vinovat.
52. În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

53. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art.425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că **Nicolae CIOBANU** a comis fapta incriminată.
54. În acest sens, instanța de judecată reține că la procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 523238 din 16 aprilie 2025 întocmit în privința lui **Nicolae CIOBANU**, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că **Nicolae CIOBANU** în perioada anului 2024 a primit și acceptat sume bănești sub formă de cadou ce nu i se cuvine, în scopul exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și referendum constituțional din data de 20.10.2024.
55. Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.
56. Procesul- verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.
57. Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.
58. Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.
59. Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.
60. Concomitent, instanța reține că nu este indicată suma totală primită de contravenienă, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar. Procesul-verbal nu conține nicio declarație a presupusului „corupător", nicio mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nicio dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.
61. Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția de pretindere și destinația sumelor primite. Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.
62. În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar fi instalat o aplicaţie (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a

demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale.

63. În ceea ce privește încheierea şi mandatul judecătorului, Vladislav Negru, nr.13-2238/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanţa de judecată atrage atenţia că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 în cauza contravenţională RAP01 433516.
64. Instanţa de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravenţională RAP01 433516 cu cauza contravenţională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiţiei, cauza aflată în procedura organului de constatare al IP Ungheni.
65. Tot astfel, instalarea unei aplicaţii care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator. În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientei, se specifică că aceasta a primit transfer. Din conţinutul procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe ea a primit transfer, fiind cerute probe cu privire la acceptarea banilor în scopul amintit. Agentul constatator, însă, nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancţiunea.
66. În concluzie, informaţia despre o aplicaţie instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăţia contravenientei în lipsa altor probe clare şi individualizate. Tot aici, este de menţionat că agentul constatator nu a făcut proba când anume a fost instalată acea aplicaţie în telefonul persoanei supusă răspunderii şi când anume au fost recepţionate mesajele respective de către contravenientă sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/acceptării/recepţionării/extragerii/primirii de mijloace băneşti.
67. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicaţii PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.
68. La dosar nu există nici o declaraţie de martor sau altă persoană care să susţină constatările înscrise în procesul-verbal. În consecinţă, nu este cert pe ce bază factuală a fost asociată persoana vizată cu presupusa listă a celor ce ar fi instalat aplicaţia de extragere a banilor.
69. Agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientei. La dosar nu există vreo dovadă tehnică, materială, testimonială că persoana a acceptat bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. Mai mult, instanţei de judecată nu i s-a demonstrat care este conţinutul exact al aplicaţiei despre care face menţiune agentul constatator şi nici ce legătură are ea cu art.47[1] Cod contravenţional.
70. Reieşind din caracterul contravenţiei, instanţa de judecată a urmărit să constate din argumentele şi probele agentului constatator ca şi persoană în rol de acuzator demonstrarea în acţiunile contravenientului a existenţei intenţiei directe de a accepta, pretinde sau primi mită

electorală sau de a-şi schimba opţiunea de vot, fapt care nu a avut loc. Implicit, nu a fost posibil de stabilit nici un raport cauzal între presupusa ofertă/primire de bani şi comportamentul electoral concret al persoanei contravenientului.

71. Din considerentele menționate mai sus, se reține că copiile încheierii şi mandatului judecătoresc anexate la proces, nu constituie în sine probe ci instrumente de acumulare a probelor (mijloace de probă). Aceasta deoarece proba este conţinutul/informaţia care demonstrează o stare de fapt, iar mijlocul de probă este instrumentul prin intermediul căruia se administrează acea probă. Altfel spus, încheierea de referinţă poate fi invocată doar în demonstrarea legalităţii administrării de probe, dar nu poate constitui probe în sine. De aceea, instanţa de judecată nu consideră aceste documente şi nici nu le acceptă în calitate de probe.
72. În consecinţă, instanţa de judecată atestă caracterul vag al celor constatate de agentul constatator şi acuzaţiilor formulate faţă de persoana contravenientului în raport cu insuficienţa şi inadmisibilitatea probelor invocate de agentul constatator, dar şi caracterul vicios al procedurii contravenţionale desfăşurată, prin nerespectarea drepturilor participanţilor la proces, mai exact a drepturilor şi intereselor contravenientului.
73. Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui **Nicolae CIOBANU**, instanța a observat că agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul in dubio pro reo.
74. Astfel, la înaintarea învinuirii față de **Nicolae CIOBANU** agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri și că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că **Nicolae CIOBANU** ar fi comis contravenția de care a fost recunoscută vinovată.
75. În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.
76. Instanța consideră că agentul constatator nu a probat conform sarcinii probaţiunii şi nu a elucidat corect faptele esenţiale ce stau la baza învinuirii, conform principiului preeminenţei dreptului, ce constituie una din exigenţele unui proces echitabil în sensul prevederilor art.6 par.1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.
77. În asemenea circumstanțe, este imposibil de a menționa faptul că cazul a fost examinat corespunzător de către agentul constatator și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție.
78. Astfel, instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente. În context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovăţie este o garanţie existenta și în domeniul contravenţional, or CEDO în interpretarea art.6 alin.(1) a statuat că o garanţie esenţială a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată. Pertinentă este şi jurisprudenţa CEDO, în cauza

Telfner versus Austria din 20 martie 2001, unde s-a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO, iar în cauza Anghel versus România, CEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi de îndoială profită acuzatul. De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1.

79. Astfel, în lipsa respectării unei conduite prestabilte pentru o bună desfășurare a procesului contravențional, cât și identificare și administrare corespunzătoare a probatoriului, instanța constată un abuz din partea reprezentantului statului, fapt care nu poate fi admis. Conchide instanța că conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenienta într-o situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statutului, ceea ce contravine principiului egalităţii armelor în proces şi prezumţiei nevinovăţiei, plasând contravenienta într-o situaţie de a-şi dovedi nevinovăţia. A specificat că aplicarea ilegală şi neântemeiată a sancţiunii contravenţionale fără nici o probă ce poate confirma săvârşirea faptei ilegale și le califică ca acţiuni samavolnice şi abuz de serviciu manifestate de agentul constatator în raport cu legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, care în consecinţă încalcă flagrant drepturile, libertăţile şi interesele legitime în calitatea sa de cetăţean al Republicii Moldova.
80. Verificând îndeplinirea condiţiilor referitoare la răspunderea contravenţională a petiţionarului, instanţa de judecată apreciază că fapta contravenţională reţinută în privinţa acestuia nu a fost probată în şedinţa de judecată, iar procesul verbal cu privire la contravenţie urmează a fi declarat nul
81. Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui **Nicolae CIOBANU**, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.
82. Potrivit art.461 alin.(1) Cod contravenţional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravențional*.
83. Conform art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional, *procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei*.
84. Astfel, având în vedere faptul că procesul-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat **Nicolae CIOBANU**, instanța conchide asupra faptului că contestația înaintată de **Nicolae CIOBANU** este una întemeiată, motiv din care se va dispune admiterea acesteia cu anularea actului contestat şi încetarea procesului contravenţional în baza art.441 alin.(1) lit.a) Cod contravenţional.

85. În baza celor expuse și conform prevederilor art.395, 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

hotărăște:

Se admite contestaţia înaintată de **Nicolae CIOBANU** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 534163 și a deciziei de sancționare întocmit/emisă la data de 03 iunie 2025 de către reprezentantul IP Ungheni, Mădălina Rusu, pentru comiterea contravenției prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 534163 din 03 iunie 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Mădălina Rusu, în privința lui **Nicolae CIOBANU** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia de sancţionare a agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ungheni, Mădălina Rusu, din 03 iunie 2025, prin care **Nicolae CIOBANU** a fost sancționat în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Anatolie RUSU**